

штабних об'єктів, та залучення нової аудиторії. Данні тенденції впливають на вибір методів та прийомів формування спортивних об'єктів та спрямовані на такі аспекти:

Організація єдиної комплексної структури з максимальною відповідністю містобудівним особливостям, та оптимальною доступністю для широко спектру споживачів. Основним аспектом є перехід від унітарного використання об'єкту до насиченого полі функціонального простору. Баланс спортивних, громадських та комерційних функцій створює новий відкритий та насичений суспільний простір.

Формування об'єкту, як незалежної, всесезонної системи, закритого типу, що дає можливість проводити спортивні та громадські заходи у комфортних умовах незважаючи на кліматичні чинники. Універсальність простору, з елементами мобільності та трансформації у поєднанні з розумним функціональним зонуванням, що передбачає одночасне використання, як професіоналами так і аматорами.

Інтеграція громадсько-суспільних функцій у просторову структуру об'єкту. Сфера обслуговування у спортивних-оздоровчих та дозвільно-розважальних напрямках дає змогу доцільно використовувати простір цілий рік, рішаючи проблему епізодичного використання. Дотримання принципів екологічності та орієнтація на екологічну архітектуру. Передбачення майбутнього впливу на навколишнє середовище та екосистему, використання інновацій у сфері енергозбереження, впровадження природних та штучних елементів націлених на забезпечення сприятливого мікроклімату та природної інтеграції у штучне середовище.

Проведений аналіз дав можливість визначити, що основні сучасні тенденції формування архітектурного середовища спортивних центрів спрямовані на вирішення проблематики та розвитку у соціально-економічних, художньо-естетичних, та екологічних аспектах та націлені на створення комплексного об'єкту, що залучає нову аудиторію до занять спортом, задовольняє потреби широкого спектру відвідувачів, зберігає та покращує архітектурно-ландшафтне середовище та створює унікальний образ.

ПРИЙОМИ АРХІТЕКТУРНОГО ДИЗАЙНУ АЕРОВОКЗАЛІВ НА ПРИНЦИПАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Ель Халфі Мохаммед

Науковий керівник –Криворучко Н.І. канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Сучасний аеропорт є комплексом складних і дорогих споруд, а також, технологічного устаткування. Він має високу ступінь надійності, забезпечує необхідні рівні безпеки і

регулярність польотів та обслуговування пасажирів. Діяльність аеропортів здійснюється в інтересах пасажирів - споживачів авіа послуг і повинна відповідати принципам сталого розвитку.

Окремі аспекти формування пасажирських аеровокзалів в цілому, специфіка архітектурних і технологічних їх рішень широко висвітлені в зарубіжній літературі, включаючи публікації в спеціальних журналах Airport World, Airport Business, Airports International, International Airport Review, Jain's Airport Review, Passenger Terminal World. У процесі аналізу досліджень зарубіжних авторів було виділено, що основний акцент робиться на технологію процесу обслуговування пасажирів, а також, проводяться дослідження окремих аспектів його архітектурного дизайну. Мало розкриті прийоми формування аеровокзалу на принципах сталого розвитку, де піднімаються питання не тільки використання екологічних матеріалів і екологічних технологій, а і питання образно-просторового дизайну. Ціль наукового дослідження - це виявлення прийомів архітектурного дизайну аеровокзалів на принципах сталого розвитку.

В процесі наукової роботи були виявлені загальні закономірності в архітектурному дизайні формування міжнародних аеровокзалів:

По-перше, це технологія обслуговування пасажирів, яка є визначальною в дизайні аеровокзалів на всіх етапах його розвитку з посиленням систем безпеки, особливо вона підвищується в останній час. Це відповідає принципу «безпеки» і програмі сталого розвитку. Він забезпечується в формуванні аеропорту на основі вибору оптимального об'ємно-планувального рішення, перш за все, спочатку на містобудівному рівні, а потім на об'ємно-просторовому і реалізуються за рахунок екологічного дизайну - створенню оптимальних умов для задоволення людських потреб без порушення при цьому рівноваги навколишнього середовища. При цьому принцип раціонального природокористування 3R (reduce, reuse, recycle - «скорочувати, повторно використовувати, переробляти») є провідним орієнтиром.

По-друге, це і вибір матеріалів і конструкцій за принципами екологічності, і прийоми як об'ємно-просторові, так і об'ємно-планувальні.

В роботі були виявлені планувальні схеми: аеровокзал з галереями; лінійна схема; централізований аеровокзал (віддалений пасажирський перон); сателітна схема - централізований аеровокзал; схема аеровокзалу компактних модулів - полу централізований аеровокзал. У сучасній практиці використовуються комбіновані схеми, або змішані типи планувальних схем аеровокзалів.

Сучасні міжнародні аеровокзали представляють собою складні багатофункціональні комплекси з розвиненою інфраструктурою, багаторівневими і децентралізованими об'ємно-планувальними рішеннями будівлі. Також, на сьогодні переважає принцип модульного дизайну, заснованого на дублюванні одного типового модуля при збільшенні пропускної спроможності аеропорту. Особливість даного принципу - необхідність проектування будівлі на значну перспективу з подальшим виділенням черговості будівництва в рамках загального комплексу. На містобудівному рівні обов'язкова організація зв'язку між аеропортом і містом повинна формуватися на основі єдиного підходу.

В результаті проведеного аналізу факторів, що впливають на формування архітектурно-просторових рішень, були виявлені наступні прийоми архітектурного дизайну аеровокзалів:

- трансформація компактних централізованих схем обслуговування в більш складну децентралізовану схему з багаторівневими рішеннями по вертикалі;
- дизайн аеровокзалу як образної метафори, що підвищує соціально-економічний розвиток як міста, так і суспільства в цілому, впливає на соціальний мікроклімат, на функціонування аеровокзалів;
- прийом створення просторового транспортного вузла для забезпечення швидкого, надійного зв'язку з містом;
- прийом формування атриумного об'ємно-просторового центру як об'єднуючого елементу структури, який моделює образ зеленого природного саду;
- вплив громадських функцій визначає прийоми функціонального зонування і загального архітектурно-планувального рішення будівлі аеровокзалу, що вирішує принцип сталого розвитку як соціальної рівноваги.

На основі дослідження розроблені теоретичні засади та практичні прийоми формування архітектурно-просторових рішень аеровокзалів. Вони базуються на загальній об'ємно-просторовій організації, яка характеризується композиційною **цілісністю**, підвищенням соціальної активності та багатофункціональністю сучасних будівель міжнародних аеровокзалів. Це забезпечує основний принцип сталого розвитку – принцип «рівноваги».